

Oprettelse. En Tvangsafl levering af fremmed Valuta til Underpris vilde ogsaa i Stedet for at fremme Eksporten og hemme Importen have den modsatte Virkning. Men »det mest beklagelsesværdige er, at vi med denne Afleveringspligt i Mod sætning til alle andre Lande slet ingen Valutanotering har og derfor er ude af Stand til at vide, hvor vi valutamæssigt befinder os, eller hvor den Valutapolitik, Regeringen fører, til sidst ender. Dertil kommer jo saa, at hvis man med denne Tvangsafl levering til en Kurs, der er uden enhver Forbindelse med Virkeligheden, afregner fremmed Valuta til en Underkurs, saa betyder det en fuldstændig urimelig Indtægtsforringelse for de eksporterende Erhverv til Fordel for de Erhverv, der bruger Valuta«. Taleren gjorde i denne Forbindelse gældende, at Tilhængerne af Afleveringspligten alle er af den Opfattelse, at uden Tvangsafl levering vilde Kronen falde og Sterling stige.

Madsen-Mygdal vendte sig derefter imod den Opfattelse, at det skulde være nødvendigt at opretholde Afleveringspligten og automatisk holde Sterlingpariteten for derigennem at styrke vort gode Forhold til England. I Bestræbelserne for at opretholde Danmarks Stilling som et Sterlingland skulde Venstres Støtte og Medvirkning aldrig savnes. »Om dette Maal for vor Valutapolitik kan der i dette Land neppe være Uenighed«. Men Taleren gjorde gældende, at den saakaldte Sterlingklubs Medlemmer karakteriseres ved, at de alle undtagen Danmark har en Valuta, der ligger under den gamle Sterlingparitet, uden at man derfor i England er op hørt med at kalde dem Sterlinglande.

Ved Ophævelsen af Afleveringspligten vilde Kronen efter Talerens Mening sandsynligvis »indstille sig paa et Niveau, der ligger ret nær den svenske og norske Krone«; men den vilde ikke kunne fastholdes her uden en Ændring i den hidtidige økonomiske Politik. »Vil vi følge Sterling, kommer vi ikke udenom, at det er en Nødvendighed at føre en økonomisk Husholdning i vore egne Forhold, der ligner den økonomiske Politik, som danner Grundlaget for Sterlingværdien.

Hvad en fortsat Importregulering gennem Valutacentralen angaar, turde Taleren ikke afvise Nødvendigheden af en Forlængelse af den bestaaende Ordning for en kort Tid, men 5 Maaneder ansaa han for en unødvendig og alt for langvarig Frist. Hvis de Formaal, man har haft for den stedfundne Importregulering, kunde naas ved andre Fremgangsmaader, vilde Venstre gerne deltage i Overvejelser deraf; Taleren troede dog ikke, at det vilde være muligt ved Toldforanstaltninger alene at opnaa den ønskede Regulering, og en almindelig Opsigelse af samtlige Handelstraktater forekom ham at være et overordentlig farligt Skridt.